

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. VI. In quo aliæ considerationes & modi se ad sacram communionem præparandi vtilis ponuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

Tu comedes panem in mensa mea semper. Qui respondit: *Quis ego sum seruus tuus, quoniam respexisti super canem mortuum similem mi.* Si hoc dixerit Mephiboseth quod ad Regis mensam inuitaretur, quid hominem ad Dei mensam inuitatum dicere fas erit? Et quandoquidem ad diuinum hoc Sacramentum debita cum dispositione accedere non possumus, suppleamus defectus nostros humilitate & reuerentia, & cum Regio Propheta Dauid dicamus: *Quid est homo, quod memor es eius? aut filius hominis, quoniam visitas eum?* Et cum S. Iob: *Quid est homo, quia magnificas eum?* Merito miratur & dicit Ecclesia: *O res mirabilis: manducat Dominum pauper seruus & humilis, & in pectore sumit Deum & Dominum suum, caeli & terrae Creatorem.*

Secundo nobis ad hoc sanctissimum Sacramentum accedendum summo amore & fiducia. Vt hic in nobis affectus exciteretur, bonitas, misericordia & infinita Dei charitas consideranda, qui tam hinc elucet vt initio diximus. Quis enim non eum amabit, qui tam nos amauit? Quis illi non fides, qui tanto nos beneficio affectit? Qui seipsum nobis dedit, quid nobis non est daturus? Recte ait S. Chrysostomus: *Quis pastor oues proprio pascit eruore. Et quid dico pastor? Matres multae sunt, quae post partus dolores filios alij trahunt nutricibus: hoc autem ipse non est passus, sed ipse nos proprio sanguine pascit, & per omnia nos sibi congmentat.*

Tertium, quod hoc sanctissimum Sacramentum requirit, est, vt magna eum esurie & cupiditate accedamus. Panis iste (ait S. Augustinus) esuriam querit hominis interioris. Vt eibus corporalis tunc temporis utilis esse videretur, quando cum fame comeditur, eodem modo & diuinus hic eibus utilis erit, si anima ad illum magna cum fame accesserit, cupida se Deo viuendi, & aliquod singulare donum & gratiam ab eo impetrandi. Et animam esurientem satiat bonis. Idem Angelorum Regina affirmat in cantico: *Esurientes impleuit bonis.* Ad hanc esuriam & deside-

rium excitanda multam proderit vna ex parte considerare extremam nostram cupiditatem, & altera ex parte mirabiles effectus, quos sanctissimum hoc Sacramentum profert, vt Christus Redemptor noster apud homines ambulans, omnes ad se venientes ab omnibus curabat infirmitatibus, nec legitur vnquam vlli sanitatem petenti negasse. Accessit ad illum mulier illa, quae sanguinis fluxum patiebatur, & tangit fimbriam vestimenti eius, & statim sanata est. Venit ad pedes eius peccatrix illa Evangelica, & remissionem impetrat, veniunt ad illum leprosi, & mundantur, accedunt à diaboli obsessi, caeci, & paralytici, & omnes curantur & sanantur. *Quia virtus de illo exibat, & sanabat omnes.* Idem faciet & hoc sanctissimum Sacramentum, si hac cum fame & desiderio accedamus, quod idem sit, qui tunc temporis erat, & conditionem non mutauerit.

Luc. 8. 19.

CAPVT VI.

In quo aliae considerationes & modi
se ad sacram communionem
preparandi viles ponuntur.

INTER alias considerationes, quibus nos ad sacram communionem parare possumus, valde apta & propria est passionis Christi memoria, amoris illius immensitatem, quo Dei filius se pro nobis in Cruce obtulit, considerando. Praecipua enim ratio, ob quam Christus Seruator noster hoc diuinum instituit Sacramentum, haec fuit, vt nobis semper praesens esset, & quasi in mente viueret passionis eius memoria. Ideoque iussit, vt quoties hoc sumeretur, eius recordaremur, dicens: *Hoc facite in meam commemorationem.* *Hoc & nobis reperit & inculcat S. Apostolus Paulus: Quotiescunque manduca-*

Consideratio
passionis Christi
ad Eucharistiam suscipiendam praeparat.

Luc. 22. 19.

2. Cor. 11. 24.
& 26.

bitis panem hunc, & calicem biberis, mortem Domini annuntiabitis. Et ideo S. Bonauentura

Bonau. de
preparat. ad
Missam c. 6.
Et in fascicu.
c. 8.
Cant. s. 6.
Chrysol.

uentura multum hanc deuotionem suadet, ut quot escunq; sacram Communionem adimus, mysterium aliquid passionis meditemur, & dicat se sic solitum fuisse: eoq; ipso *Liquefiat anima eius* Dei amore. Dicitq; S. Chrysoſtomus, quod qui ad sacram Communionem accedit, sibi persuadere debeat, se quoties communicat, in Christi lateris vulnere torquesque applicare, & sanguinem sugere, participemque fieri eius, quod ille nobis eo ipso impetrat. S. Catharina Senensis communicans sibi persuadebat, se ad matris vbera ire, ut dum infans erat. Alij, quod summum hoc Sacramentum Christi passionis memoria sit, in cogitatione designant Christum crucifixum, & cor suum Caluarie montem imaginantur, & ibi Domini crucem erigunt, & illam amplectentes in se sanguinis guttas ex illa defluentes colligunt. Alij imaginantur se presentes esse in cœna illa, quam Christus Redemptor noster cum discipulis nocte passionis habuit, quasi inter Apostolos recumberent, & ex eius manu sacrum corpus & sanguinem reciperent. Et hæc non solum consideratio, & cœnæ illius representatio est, sed re ipsa ipsissima mensa, ipsum conuiuium, & ipse Dominus est, qui tunc temporis Apostolis suis corpus & sanguinem dedit, idem ipse nobis idem dat, & eodem amore, quo tunc temporis dedit.

Considerandū
in Euchar.
quis, ad quem
& quo sine veniat.

Bona præterea est præparatio, se sequentium punctorum consideratione exercere. Primum: quis sit Dominus ille, qui venit: qui est omnium rerum Creator cœli & terræ Dominus, infinitæ Maiestatis & perfectionis Deus. Secundum: ad quem venit: ad me venit, qui sum puluis & cinis, qui sæpius illum valde offendi. Tertium: quare venit, ut mihi passionis suæ fructum & preciosissimam gratiæ suæ dona comunicet. Quartum: quid illum venire moueat? non proprium commodum, nam omnium rerum Dominus est, & nullus indiget: sed purus purus amor & desiderium, ut anima mea salua fiat, & gratiæ eius semper particeps

sit. Quintum debet se quilibet in tribus virtutibus Theologicis scilicet spe & charitate exercere.

Et quia nos digne ad tantum Dominum accipiendum præparare non possumus, nisi ille dederit, petendum nobis est, ut ille nos disponat & animam nostram ornent humilitate, munditia, amore & debita reuerentia proponendo illi vulgarem illam rationem: Domine si quis potens & dives Rex diuicere vellet ad pauperem viduam, non expectaret, donec illa ei parasset palatium, in quo quiesceret, sed designatorem hospitiarum præmitteret & famulos, qui id præpararent. Idem ergo & tu fac in anima mea parere, quandoquidem ad eam diuertis, præmitte Domine designatorem tuum & Angelos tuos, ut habitationem hanc componant & exornent, quæ tam sordida, & tam plena arcanarum rebus & peccatis, & faciant eam te dignam habitationem. Nosque ad sanctissimam virginem & sanctos nostros patronos conuerentes humiliter eos rogemus, ut nobis hanc petitionis satisfactionem impetrent.

Præter has præparaciones, addemus & aliam facilem & vtilem, & multis magnæ consolationi futuram. Si hoc feruore potius non contigerit, & tanto non inflammemur quo velles, desiderio, quo aliquando Domino excipiendo conueniet, exercere ista voluntate & desiderio habendo, & hoc ipso defectus istos supplebis, Deus enim cor adspicit, & quod desideratur à te, recipies, quasi illud haberes, secundum illud Prophetæ: *Desiderium pauperum exaudivit Dominus, præparacione cordis eorum audivit auris tua.* Dicit Blosius hanc deuotionem & præparacionem à Deo doctam fuisse S. Mechildem, nam aliquo quodam tempore dicebat illi Dominus: Dum tibi sacra sumenda est communitio, desidera ad nominis mei gloriam habere omne desiderium & amorem, quo aliquo tempore ad me maxime incensum cor arsit, & hoc modo me accedere poteris, oculos enim in amorem illum dirigam.

figam, eumque recipiam, secundum id, quod habere desideras. Idem & de S. Gertrude refertur. Quæ volens quodam tempore S. Sacramentum sumere, & valde anxiosa esset, quod tam sibi non videretur ad id parata, rogabat sanctissimam virginem & omnes sanctos, vt Deo pro illa omnem præparationem & merita offerrent, quæ quisque eorum aliquo tempore habuerat, ad idem recipiendum. Hinc illi dixit Dominus: *Iam vero omnibus cali civibus appares in eo ornatu, quem tibi petisti.* Sic vt optima dispositio & præparatio foret, desiderare sanctissimum hoc Sacramentum recipere tanto eam feruore & amore, quo sancti ad idem accedebant, & cupere & Deum petere, vt, quod nobis deest, meritis & virtutibus Iesu Christi & sanctorum suppleat. Hocque ipso vt in gratiarum actione poterimus, vt post dicemus.

His & similibus considerationibus in nobis excitanda est actualis deuotio, qua sancti docent ad sacram Communionem nobis accedendum esse, aliquando vna, aliquando alia consideratione, prout cuiuslibet magis expedire videbitur. Animaduertendum tamen est, vt nos hoc modo præparemus, & faciamus, ad quod obligamur, necesse esse, vt tempus aliquod huic negotio infumamus. Pater noster Franciscus de Borgia in tractatu, quem composuit de præparatione ad sacram Communionem, tres dies ante Communionem assignat ad se præparandum, & tres dies post eandem ad gratiarum actionem, & multas considerationes & exercitia, ad se his diebus occupandum, ponit. Effetque illud valde vtile medium, vt quis tota hebdomade deuotioni incumberet & se colligeret, partim spe tantum Dominum recipiendi, partim accepti beneficii memoria. Nam solum cogitare, Cras est mihi communicandum; vel recordari: hodie vel heri communicauit, sufficit ad se colligendum. Si tamen non tantum tempus esset, quod huic præparationi impenditur, saltem fastidium, cui est communicandum, ora-

tionem vel illius partem alicui vel aliquibus prædictarum considerationum impendere. Ad quod multum proderit, vt nocte communionem præcedente, dum cubitum itur, hac nos cogitatione occupemus: Cras mihi communicandum est, & quoties è somno expergiscimur, eadem cogitatio surrepat: vtq; mane oculis vix apertis illa statim nos inuadat. Si enim Pater idem ad cuiusq; diei orationem in animaduersionibus requirit, quanto æquius id fieri eo die, quo tantum Sacramentum nobis sumendum est?

Ignat. l. exeres. spiritual. in addit. prima hebdomada.

CAPVT VII.

Quid nobis post diuini huius Sacramenti sumptionem seruandum, & qualis esse gratiarum actio debeat.

VT ante pastum valde vtile esse solet aliquod corporis exercitium, quo calor naturalis excitetur, eodem modo & ante Communionem profuerit, aliquod meditationis & considerationis habuisse exercitium, vt animæ calor qui est deuotio & amor, excitetur, de quo iam dictum est. Eodem modo est post pastum conuersari cum aliquo & colloqui valde salubre est, vt & erit post diuinam hanc pastum, de quo iam agemus. Hoc commodissimum tempus est ad cum Deo agendum & in corde nostro amplexandum. Ideoq; necesse, vt eo vti nouerimus, & ne inutiliter illud elabi sinamus, & nec quidem minimam eius particulam: *Non defraudetis à die bono.* Et particula *boni doni non se prætereat.* Tempus hoc considerationibus & similibus affectibus, de quibus ante diximus Communionem præcedere debere, impendendum est. Et præsertim nos occupare debemus primū laudibus & gratiarum actionibus pro omnibus beneficiis acceptis, præcipue pro inestimabili illo nostre redemptionis beneficio, & eo, quod nobis hic exhibet seipsum dando, & ea viscera nostra penetrando. Et quandoquidem

Eccles. 10. 14.

Post Communionem primo gratia Deo agenda.